

Motion till riksdagen

1988/89: So454

av Gudrun Schyman (vpk)

Konverteringsmöjligheten inom den psykiatriska vården

Med konvertering menas att en patient som frivilligt sökt psykiatrisk sjukhusvård kan överföras till tvångsvård efter att ett vårdintyg utfärdats av en läkare. Bestämmelsen återfinns i § 6 LSPV (Lagen om beredande av sluten psykiatrisk vård). Innan den infördes, år 1983, var konvertering inte möjlig utan patienten måste skrivas ut från sjukhuset för att sedan ev återintas enligt LSPV.

Konverteringsmöjligheten rimmar illa med grundläggande krav på demokrati och rättssäkerhet. Att en människa som frivilligt söker psykiatrisk hjälp, från den ena dagen till den andra kan bli tvångsomhändertagen, är inte förenligt med de riktlinjer som bör gälla för den psykiatriska vården.

Konverteringen undergräver förtroendet för den psykiatriska vården och förhindrar att människor söker hjälp tidigt.

Konverteringen gör att skillnaden mellan tvångsvård och s.k. frivillig vård blir mycket liten.

Ett argument för att ha kvar konverteringsmöjligheten har varit att den, förhoppningsvis, endast ska användas i de undantagsfall, när patientens liv är i fara.

Att konvertering tillgrips i långt större utsträckning framgår tydligt av socialstyrelsens statistik. Under 1983 överskred antalet konverteringar 1000 och under första halvåret 1984 intogs 16–17% av samtliga tvångsintagna efter konverteringsbeslut.

Möjligheterna till konvertering, § 6 LSPV, är förnedrande för patienterna i den psykiatriska vården och förnedrande för den svenska demokratin. Paragrafen bör avskaffas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till sådan ändring i lagen om sluten psykiatrisk vård att en patient som frivilligt sökt psykiatrisk sjukhusvård inte kan överföras till tvångsvård.

Stockholm den 20 januari 1989

Gudrun Schyman (vpk)